

Total number of printed pages – 8

63 (FY)SEM-3/SEC/BENSEC2013

2025

BENGALI

Paper : BENSEC2013

(Translation Study)

Full Marks : 50

Pass Marks : 20

Time : Two hours

The figures in the margin indicate full marks for the questions.

১। নিম্নলিখিত প্রশ্নগুলির শুদ্ধ বিকল্প বেছে নিয়ে লেখো :

১×৫=৫

(ক) Translation and Understanding বইটির লেখক –

(i) ঈশ্বরচন্দ্র

(ii) উৎপল দত্ত

(iii) শম্ভু মিত্র

(iv) সুকান্ত চৌধুরী

(খ) Rudiments of Knowledge-এর বাংলা অনুবাদ হল -

- (i) কথামালা
- (ii) বোধোদয়
- (iii) মেঘদূত
- (iv) রোমিও জুলিয়েট

(গ) কোন দেশে প্রথম অনুবাদ সংক্রান্ত আলোচনাচক্র অনুষ্ঠিত হয়েছিল -

- (i) ফ্রান্স
- (ii) ইংল্যান্ড
- (iii) ইটালি
- (iv) আমেরিকা

(ঘ) একাধিক ভাষায় দক্ষ ব্যক্তি গ্রহণ করতে পারে এমন বৃত্তিটি হল-

- (i) সাহিত্যবৃত্তি
- (ii) দোভাষীবৃত্তি
- (iii) কাব্যচর্চা
- (iv) উপন্যাস চর্চা

(ঙ) মূলের ছব্ব অনুবাদকে বলা হয় -

- (i) রসানুবাদ
- (ii) ভাবানুবাদ
- (iii) আক্ষরিক অনুবাদ
- (iv) সংস্কৃত অনুবাদ

২। নিম্নলিখিত প্রশ্নগুলির অতি সংক্ষিপ্ত উত্তর দাও :

(যে-কোনো পাঁচটি)

২×৫=১০

- (ক) মাইকেল মধুসূদন দত্ত হোমারের কোন কাব্য অনুবাদ করেছিলেন এবং এর বাংলা নাম কী দিয়েছিলেন?
- (খ) ভার্জিলের ইনিড কাব্যের প্রথম বাংলা অনুবাদ কে কত সালে করেছিলেন?
- (গ) কী নামে কত সালে রঙ্গলাল হোমারের কাব্য বাংলায় অনুবাদ করেন?
- (ঘ) মধ্যযুগের বাংলার দুটি অনুবাদ গ্রন্থের নাম লেখো।
- (ঙ) Horse is a noble animal-এর বঙ্গানুবাদ কী?
- (চ) অবস্থা বুঝে ব্যবস্থা এই বাক্যের ইংরেজি অনুবাদ কী?
- (ছ) উদাহরণসহ অনুবাদের একটি সমস্যার কথা বলো।

৩। সংক্ষিপ্ত উত্তর দাও : (যে-কোনো পাঁচটি) $৫ \times ৫ = ২৫$

- (ক) I need three efficient hands —এই বাক্যের অনুবাদে কী সমস্যা হতে পারে বুঝিয়ে দাও।
- (খ) অনুবাদ চর্চার প্রয়োজনীয়তা কেন তা নিজের ভাষায় লেখো।
- (গ) ভাবানুবাদ কী? উদাহরণ দিয়ে বোঝাও।
- (ঘ) বাংলা ভাষায় পাশ্চাত্য সাহিত্যের অনুবাদচর্চা সম্পর্কে আলোচনা করো।
- (ঙ) কবিতার অনুবাদ বলতে কী বোঝায় উদাহরণসহ আলোচনা করো।
- (চ) অনুবাদের সমস্যা সম্পর্কে উদাহরণসহ আলোচনা করো।
- (ছ) বাংলা ধর্মগ্রন্থ অনুবাদের সংক্ষিপ্ত টীকা লেখো।
- (জ) ফোর্ট উইলিয়াম কলেজের অনুবাদের ইতিহাস সংক্ষেপে লেখো।

৪। বাংলা ভাষায় অনুবাদ করো : (যে-কোনো একটি)

$১০ \times ১ = ১০$

১৯৭২ চনৰ ১৮ নৱেম্বৰত মেঘালয় ৰাজ্যৰ তুৰাত জুবিন গাৰ্গৰ জন্ম হয়। তেওঁৰ পিতৃৰ নাম হৈছে মোহিনীমোহন বৰঠাকুৰ আৰু মাতৃ ইলি বৰঠাকুৰ। জুবিন অসম তথা ভাৰতৰ এগৰাকী

প্ৰসিদ্ধ কণ্ঠশিল্পী। ইয়াৰ উপৰি তেওঁ এগৰাকী সংগীত পৰিচালক, গীতিকাৰ, সুৰকাৰ, অভিনেতা চলচ্চিত্ৰ প্ৰযোজক, চলচ্চিত্ৰ পৰিচালক, চিত্ৰনাট্যকাৰ, বাদ্যযন্ত্ৰী, কবি আৰু সমাজকৰ্মী। অসমীয়া, হিন্দি, বাংলা, বোড়ো, কোচৰাজবংশী, মিচিং, কাৰ্বি, গাৰো, ৰাভা, নেপালি, ভোজপুৰী, মনিপুৰী, ওড়িয়া, তামিল, তেলেগু, কন্নড়, ইত্যাদি বিভিন্ন ভাষাত তেওঁ কণ্ঠদান কৰিছে।

বি. বৰুৱা কলেজত পঢ়ি থাকোঁতেই, ১৯৯২ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত যুৱ মহোৎসৱত পাশ্চাত্য সংগীত শাখাত একক পৰিৱেশনত স্বৰ্ণ পদক অৰ্জন কৰাটোৱেই আছিল জুবিনৰ জীৱনৰ টাৰ্ণিং পইন্ট। ইয়াতেই জুবিনে কণ্ঠশিল্পীৰূপে জীৱনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে সফলতা আৰু বিশ্বাসৰ সোৱাদ পায়। ১৯৯৩ চনৰ দুৰ্গা পূজাৰ ষষ্ঠীৰদিনা এন কে প্ৰডাকচনে পৰিৱেশন কৰা প্ৰথম এলবাম *অনামিকা* মুক্তি হোৱাৰ লগে লগে তেওঁ পেছাদাৰী সংগীত জগতখনত সোমাই পৰে। অৱশ্যে তেওঁৰ প্ৰথম বাণীবদ্ধ হোৱা গীত দুটা আছিল — তুমি জানো পাৰিবা সোণ আৰু তুমি জোনাকী সুবাস। এই গীতদুটা তেওঁ ঋতু নামৰ এলবামটোৰ বাবে বাণীবদ্ধ কৰিছিল। কিন্তু ১৯৯৩ চন পৰ্যন্ত এইটো এলবামে মুক্তি পোৱা নাছিল। *অনামিকা* এলবামটোৱে অগতানুগতিকতাৰ বাবে অতি কম সময়তেই সমগ্ৰ উত্তৰ-পূব ভাৰতত ইন্টেষ্টেণ্ট হিটৰূপে জনপ্ৰিয়তাৰ শীৰ্ষত আৰোহণ কৰিছিল। পৰবৰ্তী সময়ছোৱাত তেওঁ *সপোনৰ সুৰ* (১৯৯২), *জোনাকী মন* (১৯৯৩), *মায়া* (১৯৯৪), *আশা* (১৯৯৫) কে প্ৰমুখ্য কবি ভালেমান এলবাম মুকলি কৰে। ১৯৯৫ চনত মুম্বাইলৈ যোৱাৰ পূৰ্বে তেওঁ *উজান পিৰীতি* নামৰ ব্যৱসায়িকভাৱে সফল হোৱা

এটি বিশ্ব এলবাম মুকলি কৰিছিল।

কুৰি শতিকাৰ শেষৰ দশকৰ মাজভাগতে জুবিন গাৰ্গে বলিউড সংগীত জগতত কাম কৰিবলৈ মুম্বাইলৈ গুচি যায় আৰু তাৰপৰাই তেওঁৰ প্ৰথম একক এলবাম চান্দনী ৰাত প্ৰকাশ কৰে। পাছলৈ তেওঁ চন্দা (১৯৯৬), শ্ৰদ্ধাঞ্জলি খণ্ড ১, ২, ৩ (১৯৯৬-৯৭), জলৱা (১৯৯৮), যুহি কভি (১৯৯৮), জাডু (১৯৯৯), স্পৰ্শ (২০০০) আদি একাধিক হিন্দী এলবাম আৰু বিভিন্ন বাণীবন্ধ কৰে। তেওঁ গন্দাব (১৯৯৫), দিল ছে (১৯৯৮), ড'লি চজা কে ৰখনা (১৯৯৮), ফিজা (২০০০), কাঁটে (২০০২) আদি হিন্দী ভাষাৰ চলচ্চিত্ৰৰ বাবে গীত গাইছিল। ২০০৩ চনত তেওঁ মুদ্দা-দি ইছু চিনেমাৰ “ছপ্পে ছাৰে” আৰু “খোৰাবৌ কী”, চুপকে ছে চিনেমাৰ “মাংগো অগৰ দিল ছে ত' খুদা”, মুম্বাই ছে আয়া মেৰা দৌস্ত চিনেমাৰ “হোলী বে” আৰু জাল : দা ট্ৰেপ চিনেমাৰ “জ' প্যাৰ তুমনে” গীত গাইছিল।

বলিউড আৰু অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ আৰু সংগীত উদ্যোগত গান গোৱাৰ সমান্তৰালকৈ ২০০৩ চনত বাংলা সংগীত জগতত জুবিন গাৰ্গৰ অভিষেক ঘটে, য'ত তেওঁ মন চিনামাত দুটা গীত গাইছিল। পাছৰ বছৰত তেওঁ শুধু তুমি চিনামাত তিনিটা গীত গায় আৰু ছবিখনৰ সংগীত পৰিচালনা কৰে। ২০০৫ চনত তেওঁ প্ৰেমী নামৰ বাংলা চিনেমাখনত “অ' বন্ধুৰে” আৰু “লাগেনা ভালো” গাইছিল।

বাংলা চলচ্চিত্ৰ শুধু তুমিৰ কাৰণে জুবিনে ২০০৫ চনত শ্ৰেষ্ঠ সংগীত পৰিচালকৰ বটা লাভ কৰিছিল। হিন্দী ভাষাৰ যা আলি

গীতটোৰ বাবে জুবিনে ২০০৬ চনত থ্ৰু বেল ইন্ডিয়ান ফিল্ম এৱাৰ্ড (GIFA) শ্ৰেষ্ঠ নেপথ্য কণ্ঠশিল্পী (পৰম) বটা লাভ কৰিছিল। ২০২৫ চনৰ ১৯ ছেপ্টেম্বৰ তাৰিখে ছেইণ্ট জ'নছ দ্বীপৰ সমীপত হোৱা এক দুৰ্ঘটনাত জুবিন গাৰ্গৰ মৃত্যু হয়।

অথবা

Bhupen Hazarika was born on 8 September 1926 to Nilakanta and Shantipriya Hazarika in Sadiya, an interior town of Assam on the bank of river Brahmaputra. His father was originally from Nazira, a town located in Sivasagar District. The eldest of ten children, Bhupen Hazarika (as well as his siblings) was exposed to the musical influence of his mother, who exposed him to lullabies and traditional music of Assam. His father moved to the Bharalumukh region of Guwahati in 1929, in search of better prospects, where Bhupen Hazarika spent his early childhood. In 1932, his father further moved to Dhubri, and in 1935 to Tezpur. It was in Tezpur that Bhupen Hazarika, then 10-years-of-age, was discovered by Jyotiprasad Agarwala, the noted Assamese lyricist, playwright and the first Assamese filmmaker, and Bishnu Prasad Rabha, renowned Assamese artist and revolutionary poet, where he sang a Borgeet (the traditional classical Assamese devotional songs written by Srtimanta.

Sankardeva and Sri Sri Madhabdeva), taught by his mother at a public function. In 1936, Bhupen Hazarika accompanied them to Kolkata where he recorded his first song at the Aurora Studio for the Selona Company. His association with the icons of Assamese culture at Tezpur was the beginning of his artistic growth and credentials. Subsequently, Hazarika sang two songs in Agarwala's film *Indramalati* (1939) : *Kaxote Kolosi Loi* and *Biswo Bijoyi Naujawan* at the age of 12. A revolutionary zeal was rooted during his childhood. Its expression was, no doubt, "Agnijugar firingathi mai" (I am The spark of the age of fire) which was written at 14 years of his age and he was well on his way to becoming a lyricist, composer and singer.
